

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSSETT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállóval szemben.
 hová az előfizetések és a lap az átvételére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adtnak
 —
Működésük
 a kiadóhivatalban vétetnek is

Előfizetésre való felhívás.

A második évnegyed küszöbén bizalommal fordulunk előfizetőinkhez és midőn felkérjük a további támogatásra, nem mulaszthatjuk el reá mutatni a lefolyt évnegyed alatt tanúsított magatartásunkra.

A mit mult évi december hó 16-án kibocsátott programmunkban ígértünk, azt az utolsó betűig betartottuk, és nem is hiszszük, hogy ebből kifolyólag olvasóinknak elégedetlenségre volna okuk.

A jövőben is megmaradunk és kitartunk akkor hangoztatott elveink mellett. Függetlenségünket megőrizzük minden irányban és soha sem fogjuk eltéveszteni szemünk elől a célt, mely a független Magyarország kiépítését célozza.

Ennek az eszmének szolgálatában nem riadunk vissza semmi küzdelemtől; nem engedjük magunkat befolyásoltatni a hatalomtól, mi megmaradunk mindenha a tiszta és hamisítatlan függetlenségi és 48-as elvek önzéstelen szolgálatában.

Épp ez okból azokhoz is fordulunk jelen felhívásunkkal, kik ez ideig olvasói voltak ugyan lapunknak, de nem tartoztak abba a díszes gárdába, mely anyagi támogatással is hozzájárul elveink diadalra juttatásához. Kérjük ezeket is: lépjenek be előfizetőink sorába, hisz azért a csekély előfizetési díjért annyit nyújtunk, mint vidéki lap egyáltalában nem képes nyújtani.

Ujjonnan belépő előfizetőinknek a lapot április 1-ig teljesen ingyen küldjük.

Jövő negyedétől kezdve minden egyes előfizetőnk vasárnaponként egy ives illusztrált regény és szépirodalmi mellékletet fog kapni **teljesen díjtalanul.** Lapunk kiadója nem rettent vissza az anyagi áldozatoktól, csak hogy az olvasó közönség e nemű kívánságait is kielégíthesse.

Lapunk beosztása marad a régi. Tárcarovatunkra ezután is kiváló gondot fogunk fordítani; vidéki tudósítóink szaporodása pedig lehetővé teszi, hogy hírvivatunk még tartalmasabb legyen az eddigienél.

Mindezek dacára a lap előfizetési ára nem változik, a mennyiben napilapunk **évneg-**

gyedre csak 2 frt 50 kr., hetilapunk pedig csak **75 krba** kerül.

Tisztelettel kérjük a közönséget előfizetéseik megújítására, hogy a nyomtatandó példányok száma iránt tájékozva lehessünk.

Hazafias tisztelettel
A „Pécsi Figyelő“
 kiadó hivatala.

A bécsi kéz.

Pécs, 1895. március 16.

(*) Háromszáz év küzdelme, melyet nemzetünk a hagyományos osztrák politika irtó háboruja, majd beolvasztási eljárása ellen folytatott, még mindig tart, csak hogy az idők és körülmények változásával ez a küzdelem majd alább hagy, majd föllendül.

A tegnapi nap ünnepségei országsszerte összegyűjtötték a haza fiait a fehér asztalok köré, szép dikciókban ünnepezték a szabadság hajnalhasadását, és az elhangzott sok-sok „Talpra magyar“ deklamálásától valóságos talpak napjává tették a március 15-ikét.

A megemlékezés a nagy napok jelesei iránt a mily szép és magasztos feladat, épp oly dicső dolog lenne, ha követnők is akkori nagy embereink nyomdokát. Az a „Ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos“-féle ellágyulás, a „Megvirrad még valaha“ csak kitörései a mulatási kedvnek, de a komoly hazaszeretetet nem csak tósztokat, hazafias frázisokat kíván meg a honfiaktól, de tetteket is.

Hogy nemzedékünk erre képtelen, hogy csak a multak szomorú emlékein tud keseregni, a nélkül, hogy megjönne benne a tette vágyás, az erős szabadságszeretet, hogy nagyratörő eszméi lennének, hogy maholnap visszaszüledünk a század elején uralgó apathiába, ez mind annak a bécsi kéznek tudandó be, a mely összes állami intézményeinket nagy raffineriával kormányozza.

Mert ne higgye ám senki, hogy nekünk önállóságunk volna, midőn minisztereink majdnem mindennap Bécsbe utazgatnak újabb utasításokért. Ezek a jó urak addig „magyar“ miniszterek, míg Bécsben kedvesek, mihelyt pedig

oda fönt nemzeti kívánalmakkal állának elő, hát egyszerűen menesztetnek.

Az igaz, hogy Bécsnek egészen közömbös, vajjon gonosztevőinket felakasztjuk-e, vagy pedig guillotine-nal végezzük ki: nála az a fődolog, hogy beszolgáltassuk pontosan a veradót „kutya magyarok“-ban és kellő számú milliókban kiizzadjuk a harácsot.

Mert míg régen a abszolút Ausztria maga, önkényesen határozta meg, hogy mivel tartozunk járulni a birodalom fentartásához, addig ma ez „alkotmányosan“ megy. A magyar parlament szavazza meg, a mi Bécsnek kell.

Bizony csak „vakulj magyar“-féle politika ez, de nincs benne semmi igaz őszinteség. Hívják azt a pártot akár Deák-pártnak, akár szabadelvű pártnak, ez mindig csak a bécsi érdekek uszályhordozója lesz, a mely csak Bécs kegyelméből él és uralkodik a misera plebs contribuens felett akár csak egy nagy urnak a komornyikja az urasági cselédek felett.

A bécsi körök mostani politikája sokkal veszedelmesebb a Mária Terézia-féle édesgető politikánál, mely annak idején majdnem németté tette a magyart. Összes kormányzati intézkedéseink mind német kaptafára huzvák. Német az igazságszolgáltatásunk, közoktatási rendszerünk a Thun-féle rendszer szolgálai utánzása, most meg a közgazgatást akarják dróton rángatni, erre akarják kiterjeszteni az állami onnipotenciát és mikor már minden állami lesz, mikor nemzetünkben már kihalt minden ellenállási törekvés, egy szép napon az az intéző bécsi kéz azt mondja: Ezentul a magyar címer helyett minden hivatali pecsétnyomóra a kétfejű sas jön, az ügykezelés, a tanítás nyelve német lesz, és meg fogja köszönni az engedelmes kormányoknak, hogy olyan jól megpuhítottak a magyar népet.

Különleges állami helyzetünkben a törvényhatóságok önállóságában van még némi biztosítékunk, hogy nem törölhetünk el egy tollvonással a föld színéről. Ha még igazi, önálló magyar kormányunk lenne, akkor még nem lenne oly nagy a veszedelem, ha a megyék államosítása mellett foglalnánk állást, de jelen esetben határozottan annak a szolgálatrakész kormányának, a szolgálai lennének, a minő még nem volt Magyarország ezredéves történetében.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Eredj, te gyáva . . .

Mikor a párbaj-mániának az orvosságát keresitek, ne ánkéteken, kaszinói közgyűléseken, vagy a törvényhozásnál keressétek, cikkeznetek is hasztalan róla: az asszonyokat neveljétek másképp.

I.

Amig milliomosnak hitte a világ Rozner urat, csakugyan nevetni való volt a kis könyvvivő Schütz szerelme, a vérbéli Rozner Eta maga is nevette a hódolatot, melyről iskolás kora óta volt tudomása. Hiszen igaz, hogy jobb keze a papának, ügyes, szorgalmas fiu, de csak könyvvivő az istenadta kis szunyogja.

Hanem aztán, mikor a Rozner ur arany tojó madara elkezdett kotyogni, azután meg végkép elszállt az isten tudja, hová: akkor a kis Schütz elkezdett nőni, Rozner ur megkoppadt, szegény, föl se vett ágens lett belőle, a kis könyvvivő meg csak ugy válogatott virágzó házak busás ajánlataiban, míg nem Walter és Kónya megdupláztá a Roznernál kapott fizetést.

A régi szivárványszivű gentlmanek hátat fordítottak az összedölt Rozner háznak, a kis Schütz mindennapos volt benne azután is. Becsülettel szolgálta új gazdáját, de szerette a régit, a bukottat. A lányért is, meg amugy is.

Az emberek most megint nevettek a szerelmén, de a leány nem nevetett többé, — az öregek meg elfelejtették már ezt a mesterséget.

A kis Schütz akárhogy szerette is ugyszólván nevelő gazdáját, volt annyi önzés benne, hogy szinte örült a Rozner szegény során. Csak így érthette el Etát.

El is érte, neki adták, még tán örültek is rajta.

II.

Bolondja volt a feleségének, Becsülni való boldonság.

A szoknyáján ült, ahogy mondani szokták. Olyan hűséggel dolgozott, mint az eleven lelkiismeret; mikor az urai becsüléseért izzadt, a felesége kényelme adott hozzá ambiciót neki. Sohase volt hazafelé görbe utja! évek után se támadt bűnös gondolatja, nem hatott rá idegen bűbáj, — pedig azt még az írás is megengedi módjával . . . (Olvasd a kátét.)

Négy esztendeje házas. Két kis buksi kölyök buvik az ajtó mögé, mikor a havat ledobogja a folyosón: huj, hogy megijesztek hangoz kukk-kal, ha belép . . .

Kényelmes kis fészek ez nagyon, milliók megirigyelnék, meg is irigylik: persze olyan milliók, a kik nem születtek bankár fióknak.

Rozner Eta is beletörődött már, — de sohase szokta meg. Börtönnek, odunak, penészes lyuknak tartotta a három kis szobát. Önáluk tiz volt, azok is termék, nyüzsgő illatos étellel tele. Nem tudott lemondani, — hollott nem is kérdezte tőle, hogy akar-e? Hanem igyekezett nem mutatni. Nem panaszo-

zkodott, nem követelt, mosolygott, elégtűl képet szedett magára, de a kis Schütznek eszébe jutott néha, hogy az ő felesége sohse kacag, pedig hej, azelőtt . . .

Becézte, imádtá, szerette egészséges egész életével, de csak látott, mindig látott, még az anyaörömmek hajnalán is egy vonást, egy szögletet az arcán, a szemében, a mit nem jó volt látni.

— Uristen, mi hiányzik neki? Talán egy kis zaj?

III.

— Mit gondolsz édes, nehogy elmennék a kereskedelmi bálba; a király is ott lesz. — Schütz mondta. És megölelte a Diána-testű asszonyt: édes szép királyném . . .

— Ahogy akarod: én nem vágyakozom.

— Te nem?

— Nem én; jó itt. Látod, sokba fog kerülni, megérezzük aztán.

A kis könyvvivő lelke gyönyörben fürdött volna erre a feleségi szóra, ha az a vonás, a homályos szöglet eltűnt volna alatta az asszony arcáról, szeméről.

De nem tűnt el. Sőt mintha a kicsinylés húrja is belezüngött volna titkon a melódikus feleletbe.

— No lelkem, hát mégis csak elme gyünk. Már csak a fizetésemelése öröme is.

Az a hópihe csak nem olvadt el erre se.

Eta bankárlány volt; ha ágens is most az apja . . .

Erős a hitünk, hogy a nemzeti közérzet fel fog lendülni, még tán előbb, mint a felfelé hajlongó kabinet hiszi, ennek hullámverései azután el fogják söpörni azt a rendszert, mely átkos lidérenyomásként üli meg nemzeti aspirációinkat, mely békóba veri a szellem szabad röptét, mely alamiznáival, szubvencióival oly értelemben szólaltatja meg a magyar sajtót, a mint a kézzel fogható baksis nagysága azt kívánatosá teszi.

„Tedd szegénynyé a népet, aztán megnyerelheted“ ez a jelszó járja most. Pedig már elég szegények vagyunk, csak nem engedhetjük, hogy ezt a szegénységet tovább fokozzák. Ezután már csak a nyomorultság következnek.

Pártunk állandóan küzd ez ellen a bécsi kéz ellen, mely magához ragadta iparunkat, kereskedelmünket, összes gazdasági erőinket. A bécsi pénz uralja a magyar földbirtokot, Bécs veszi meg olcsón marháinkat, gabonánkat, Bécs szilpolyoz ki a koldusbotig. Az a sok kivándorlás mind a bécsi kéz befolyása, valamint az is, hogy még kérni sem merünk, midőn követelhetnénk.

Nekünk önérzetes, nagy és erős jellemű politikusok kellene a kormányra, a kik, miként a 48-iki férfiak, meg merik mondani, hogy a nemzet élni kíván, éppen azért első sorban kívánja és követeli a fojtogató kéz eltávolítását.

A többi magától jön. Ha élünk, rajtunk a sor, hogy meg ne haljunk, legalább ne hamarosan.

* Püspöki konferencia. A főrendiházban e hó 20-án kezdődő tárgyalások alkalmából a főpapság is meg fogja beszélni a költségvetéssel és a még elintézetlen egyházpolitikai javaslatokkal szemben követendő magatartását. Vasary Kolozs hercegprímás e hó 19-ére hívta egybe a püspöki konferenciát. A meghívásokat a napirend megjelölése nélkül küldték szét, hanem a dolog természetében rejlik, hogy első sorban az említett kérdéseket fogják tárgyalni. Azonkívül a katolikus iskolák kérdését is. A kongrua és az autonomia kérdései ezuttal aligha kerülnek szóba, mivel a főpapság egyelőre bevárja a vallás- és közoktatásügyi miniszter döntését a püspöki konferencia utolsó határozatával szemben.

Hirek.

Pécs, 1895. március 16.

— **(A „Polgári Kaszinó“)** tegnapi „Március 15“-iki ünnepélye felettél jól sikerült. Csak a kás elmés, hazafias szónoklata, Eötvös Gusztáv joghallgató és Végh Lajos szavalata s az ünnepély emelésére felkért „Pécsi Dalárda“ éneke oly lelkesültséget, oly kedvet idézett elő a jó részt férfi társaságban, hogy ily jó kedvet rég nem lehetett a Kaszinóban tapasztalni. Felváltva toasztok fűszerezték a kedélyes mulatságot; többek között Jilly Lujzi bácsi találó, humoros beszédei mindig hálás hallgatóságra találtak. Egy kis kellemetlen incidenstől eltekintve, mi még eddig diskret dolog, a mulatság jókedvben a hajnali órákig tartott.

— **(Március 15.)** Tegnap este fél 6 órára hirdette a jogász ifjuság márciusi ünnepélyét, s e meghatározott időre meg is telt a Schwarc-féle vígadó terem közönséggel. A program izléses összeállításra vall. Podolay Justin nyitotta meg az ünnepélyt „Talpra magyar“ jával, a mi nagy hatást keltett; szép organuma van a fiatal embernek; ezután ifj. Reberics Imre az olvasókör elnöke tartott szabad előadást a tőle már évek óta megszokott ügyes eszme-csoportosítással; majd meg Tichai Alfréd tartott szónoklatot, ezután a „Pécsi Dalárda“ énekelte el Huber Károlynak „Őseink emléke“ című gyönyörű szerzeményét, a mi a lelkesültséget méginkább fokozta. Jasek Sandor, — ki Petőfi „Apostolának“ 17-dik fejezetét szavalta, a mi különben nem is volt aktuális a tegnapi ünnepélyhez, — csak az első sorban ülőknek szavalt, kik hálásak is voltak mulattatójuk iránt, tapsoltak eleget; majd Tichy Ferenc tartotta meg szépen átgondolt szónoklatát, végül Égi Kálmán Petőfi „Március 15.“ című költeményét szavalta, ezzel az ünnepély véget ért.

— **(Március tizenötödike Mohácson.)** Március tizenötödikét nagy ünnepséggel ülte meg Mohács lakossága. A „mohácsi iparosok olvasóköre“ tarsasvacsorát rendezett, amelyen a város színejava vett részt. A „mohácsi földművesek egylete“ pedig szónoklattal, felolvasással, szavallattal és énekkel egybekötött bankettet rendezett. Az estélyen a lakoságnak minden osztálya volt képviselve. Az ünnepély érdekes műsora a következő volt: 1. „Himnusz“ énekelte az egylet jól szervezett dalárdája. 2. „Megtört beszéd“ tartotta Kálmán István, néptanító. 3. „Nemzeti dal“ Petőfitől, szavalta Hegedűs Lajos, néptanító. 4. „A március tizenötödiki események, azok előzményei s következményeinek ecsetelése,“ írta és felolvasta Margitai Péter, a „Mohács és Vidéke“ szerkesztője. A lelkesedéssel felolvasott magvas szerzeményt élénk éljenekkel jutalmazta a közönség. 6. „Szentelt hantok,“ Komócsy Józseftől, szavalta Makó József. 7. „Fohász“ deklamálta id. Kálmán Péter. 8. „Szánd meg Isten a magyart,“ énekelte a dalárda. Az ünnepély társasvacsora követte, mely éjfélig tartott. Mindkét helyen számos toasztban éltették. Kossuth Lajos emlékét, a királyt, Kossuth Ferencet, a 48-as eszmék diadalát.

— **(Halálozás.)** Göbölös Ferencné, szüli Pados Julia, tegnap, élte 56 ik évében elhunyt. Temetése vasárnap délutáni 4 órákor lesz a Mária. utca 40. sz. házból.

— **(Egy a sok közül.)** Bélik Ignác volt 48 iki honvédet rossz sorsa Pécsre hozta és a napok ban utcai koldulásért a kapitányság börtönébe került. Épen tegnap, a szabadság születése napján került kihallgatás végett Reeh György alkaptányhoz, a mikor kiderült, sőt őcska kabátjából ki is hámozta a honvédigazolványt, hogy a szabadságharcban Komárom hős védői közt szerepeit. Az öregnek különben rendben lévén a szénája, papirosai, sőt ezek egyike őt Pozsonyba rendeli, lévén kötött utlevél tehát a mi jószívű kapitányunk mit tehetett helyesebbet, mint az egykori honvédhez, a mostani koldushoz fordult: Menjen Pozsonyba, mert oda szól az utlevele.

Magától értetődik, hogy a szegény öreg nem ment vissza a börtönbe a szabadság születésnapján. Utravalóul a városi urak adtak össze egy kis pénzmagot a nagy idők szerencsétlenének.

— **(A pécsi kereskedelmi kaszinó)** választmánya holnap (vasárnap) d. u. 5 órákor az egyesületi helyiségben a rendezendő III. társasestély ügyében ülést tart. Hire van, hogy ez a harmadik estély, tekintettel a közönségnek az előző két estély iránt tanúsított nagyfokú érdeklődésére, már a vígadó termében fog megtartatni.

— **(A kerületi betegsegélyző pénztár)** holnap (vasárnap) délelőtt 11 órákor a kereskedelmi és iparkamara helyiségében tartja rendes havi igazgatósági ülést. Tárgy: Pénztárnok jelentése; a múlt évi mérleg, zárszámadás és statisztikai kimutatások előterjesztése, önkéntes tagok belépése; igazgatói javaslat az adminisztráció megkönnyítését illetőleg; ügyrend módosítás.

— **(Megajándékozott iskola.)** A német-ürögi közönségi iskola részére a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter, a megyei tanfelügyelő javaslatára, különféle iskolai szereket, köztük térképeket és természetrajzi táblákat ajándékozott.

— **(A pécsi pincérek egylete)** f. hó 5-én tartotta 56-ik rendes közgyűlését, melyen a tisztikar következőleg lett megválasztva: Elnök és pénztáros: Baumler G. J. Felügyelő: Werkmeister János. Al-elnök: Dollinger András. Felügyelő helyettes: Gutgesell Lajos. Választmányi tagok: Baumgartner János, Egyed Ernő, Gregorits Gyula, Gutmann Károly, Horváth Mihály, Hunyady Lajos, Obernik Károly, Schlögel Mátyás, Wirth Henrik, Zirnstein Gyula. Póttagok: Kúmelberg Miksa, Kobáld János, Ruff Frigyes, Szeringer Pál.

— **(A Duna jól viseli magát)** Mohácsról jelenté tudósítónk: Az enyhe tavasi időjárás következtében erős az olvadás. A Duna jege a város felett korhad, egy része ma elvált s Mohácsról elment, a többi része erősen áll s gyalog közlekedés van rajta, ámbár már veszedelmes. Szekeső táján erős jégtorlasz van még, mely Margita sziget védőtöltését kemény próbára teendi, ha felülről hirtelen jönne jég. A Duna apadásban van, az ár Mohács városra nézve úgy látszik simán fog lefolyni.

— **(Katonai lóvásár)** lesz e hó 29-én Kaposvárott. Habár a lótartó gazdák sok keserű tapasztalatot szereztek már az efféle lóvásárokon, mégis az a remény, hogy a katonai bizottság ezuttal talán majd mégis több lovat vásárol meg a szokott 8—10 darabnál, sok gazdát fog sarkalni, hogy szebb lovat beállítsa a vásárra. Segit hozzá még a pénz- és takarmányszükség is, hogy a vásáron nagy legyen a kínálat. Csak aztán a vevők is megfelelően legalább a szerényebb várakozásnak.

— **(A börtönbe kerültek.)** Lakatos Péter, Lakatos Ferenc, Sárközi János és Tajkóna Tamás köbor cigányok már jó ideje garázdálkodtak megyénk határában s több rendbeli betöréssel lopással gazdagították a dicős cigány nemzetség bünkrónikáját. De csendőrségünk kézre kerítette a veszedelmes csapatot s a pécsi kir. törvényszék vád alá helyezte őket rögtön be is kövartélyozta fáraó ivadékait az ügyesség m. kir. melegedő szobáiba. A kir. ítélőtábla legutóbb tartott tanács ülésében helyben hagyta a törvényszék vádhatározatát.

IV.

Háborítóan szép volt a könnyvívőné. És mintha a szépsége az egykori gazdagság jogait adta volna vissza — körül rajzolták megint a régi aranyszárnyu dongók. És Eta egy pillanatra visszaélte magát a régi színbe, hangulatba és a kis Schütz, aki sohase távozott messze tőle, kacagni hallotta egyszer és fájt neki a hangos kacaj nagyon. Pedig ha az okát tudta volna...

Mért kacagott a szép asszony?

Egy pudvás Monokles, egy régi udvarló, akít szivelt is akkor, szerelmet vallott neki újra. Gyalázatos nagyuri szerelmet.

Azon kacagott Eta.

— Szégyelje magát, ne közelítsen többet!

Monokles eltűnt, de visszatért rövidest. Nem az asszonyhoz, csak a táncterembe.

Schütz né körül megritkult a légyraj, mintha összebeszéltek volna.

Az urával táncolt. Egyszerre csak erős könyökütés érte a könnyvívőt hátulról. Megtáncorodott. Aztán másik ütés érte oldalt. A Monokles volt. S ez így ment minden tour alatt.

Az asszony vette észre először a szándékosságot. Sugva mondta az urának:

— Te, téged sértegetnek. Ki akarnak innen tudni.

Schütz elvörösödött; a szégyentől és a fizikai gyengeségtől; Eta halvány volt, mint a fal, — hallotta, mikor a győzött Monokles azt sugta a táncosoknak:

— Akár a szebiben hordaná...

Tudta, hogy az urát érti...

V.

— Gyerünk haza Sándor.

— Ha akarod Eta.

És mentek Az öltözőből kijövet összeültöttek egy csomó fiatal emberrel. Monokles a kis könnyvívő lábára lépett. Schütz fölsziszent.

— Kérem, vigyázzon.

Amaz erre várt.

— Mit? Én. A lábamra tapos a béka, mégis én... Kér bocsánatot? Hitvány!

Sándor remegett.

— Eh. hagyjon utamra, mit kötözködik belém.

— Ugy, hát utonálló vagyok... Ne...

A férj meg volt gyalázva.

VI.

Mikor hazaértek, Eta megcsókolta az ura képét, ott, ahol égett a szégyentől. És az a csepp hidegség nem volt az arcán a szemében.

— Szeretlek, értem gyaláztak meg, — de lemosd.

VII.

Schütz nem aludt azon az éjszakán. Tudta mit kell tennie, tudta, mit mondott az asszony, — de félt.

Félt. Istenem, félt. Szabad-e félni? Szégyen az ugye?

Soha békességes tollnál egyebet nem forgatott, — amaz sportot üz a vérontásból. Az egy roué, erkölcsi roué, ő papa. Ha megöli? Itt az az asszony, itt az a két gyerek. Neki semmije; apja, anyja nincs, — Rozner napról napra él... mi lenne velük...

VIII.

Félt. mondom. Szabad-e félni?

Már az egész sajtó, — folytatta mentő gondolatait — ostorozza ez örült mániát, a társas egyletek eltelik, a nagyvárad halott hörgése fölírta az egész társadalmat ez ostoba istenitélet ellen. Nem, nem fog verekedni, a vesztes biztos tudatában. Nem!

Alig lép a comptoirba, jön a Monokles két segéde

Ugy, tehát még az, a sértő, az akar elégtételt. A kis ember feldühödött.

— Mit akarnak? Elégtételt akarnak? Takarodjanak innét, én fogok, én elégtételt venni, a bíróságnál, a nyilvánosság ítélőszéke előtt, szégyeljék magukat, önök ott voltak, tudják ki a bünös. Takarodjanak vagy a szolgát hívom.

IX.

Mindkét fél nyilatkozott. A vezércikk, tárcák éles hangon támadták a képzelt párbajhősöket, dicserették a hidegvérű családapákat, kik holmi ripók biztos fegyverének ki nem állnak, szigorú intézkedéseket vártak a törvényhozástól s az olvasó publikum szívében egyetértett velük. Aztán ugyanez a publikum, mikor a lap végén a csillagos nyilatkozatokat elolvasták, nevetett a kis zsidó esetén.

X.

Mikor az nap este Schütz hazament s megakarta ölelni a feleségét, az asszony szilaj kézzel ellökte magától.

— Eredj, te gyáva...

Móra István.

(A kereskedő ifjak kaszinójában) felolvasást tartott Roboz Andor és Kondor Béla tanár; előbbi „Azt mondják...” címen, utóbbi „Milyen különböző a felolvasás” címen egy-egy elmés csevegést olvasott fel, mit a hálás publikum nagy áhitattal hallgatott. Majd Kondor tanár az „Együgyű paraszt” című humoros költeményt szavalta el, tőle megszokott rutinnal. Végül Kovács István egyleti titkár beszélt néhány szót március 15-ikéről, mint a sajtószabadság születésének évfordulójáról s Strausz Béla cukorgyáros, az ismert komikus előadó produkált néhány mulattató apróságot, mi általános derűtséget idézett elő. Éjfélt után véget ért a mulatság.

— **(Szilágyi Dezső hízik.)** A képviselők között most közbeszéd tárgyat képez, hogy a t. ház elnöke az utóbbi időkben nem kevesebb, mint 5 kilóval hizott. Multkor mikor több képviselő jelenlétében kijelentette, hogy a tavasszal Kneipp kúrát fog használni, Meszlényi igen elmésen megjegyezte: — Csak nem a jobboldali padokba ülés vizsgálja kegyelmes uram?!

— **(Megmenekült a nehéz büntetés-től.)** Tavaly az év vége felé történt, hogy Győrei József jomódu diósi gazdaember birtelen meghalt. A faluban suttogni kezdtek, hogy a felesége mérgezte meg őt, s erre a hirre a törvényszék exhumáltatta a mar hetek óta sirban fekvő holttestet s csakugyan a mérgezés tüneteit konstatálták a hullán. A falu szája egyre azt hajtogatta, hogy az asszony a bűnös, ki az urat nem szerette s mást akart a karjaiba zárni. A nagykanizsai törvényszék tizenöt évi fegyházra ítélte a szerencsétlen asszonyt, ki ártatlanságát azzal akarta bebizonyítani, hogy néhai férjének balkezén „üszök” volt s ebbe halt meg Győrei József. Az ügy a pécsi kir. ítélőtáblára került, mely a nő bűnössége mellett nem találván elég bizonyítékot, elfogadta annak védekezését s őt a rettenetes vád alól fölmentve azonnal szabadlábra helyezette. A bűnügyi iratai ezután a kuriára küldettek s mint nagykanizsai levelezőnk írja lapunknak, a kir. kuria is elfogadva a pécsi kir. ítélőtábla indokait, helyben hagyta a másodbíró ítéletét. A kuria ítéletét a napokban fogják kihirdetni az ártatlanul meggyanúsított, szerencsétlen Győreinek előtt.

— **(A slájeros dáma.)** Ködmön Miska a hajnali harangszókor előbújt a nyoszolya takarója alól s egy vastag zsákot véve a karjára kibotorkált az udvarra. Aztán a hidas ajtaját kinyitva, az édesdeden rőfögő fekete göbe alól hamarjában kiemelt két kis szopós malacot s ezeket a zsákba téve elindult a Mecsekhatón keresztül Pécsre. Itt a „Nemzeti” előtt megállva tenyerét dörzsölve várakozott a vevőre. Jött is nemsokára egy idősebb ténsasszonyféle s a malacokat két ezüst forintot magához váltotta Ködmön Miskától s eltávozott.

— No még ezt a néhány darab tojást is hamarjában eladom, — dörögte meglegedetten Miska — oszt' e'mék ekkis törkőlicára. A tojásokról úgy se tud otthon az asszony; no mer hát nem is kő mindont az asszonynak tunni, látni.

Amint így csöndesen morfondírozgat Ködmön gazda, előtte terem hirtelen a ténsasszony:

— Itt van a két malac; megdöglöttek a kezemben; tüstént adja vissza a pénzemet, mert így lesz, meg úgy lesz kutyafékom adta-teremtette.

Ködmön Miska rámereszti szeméit a két ma-

lacra s füle tövéhez kapva szomorú lemondással konstatálja:

— Az ám, megizéltek... megdöglöttek. Aztán a malacokat beledugva a zsákba, a ténsasszonynak visszaadja a két forintokat.

— No most mit mondjak otthon az asszonynak, — tündök a jó Ködmön — bizonyosan azt hiszi, hogy én döglesztettem meg a malacokat. Mi lesz ebből?

Amint így tündök, a zsákban megmozdul valami. Ködmön belekukkant a zsákba s ime csudák csudája, a két malac összebujva ártatlanul pislogat Mihály gazdára, ki örömeiben imigy kiált föl:

— Ajha, föltámadtatok?... Vagy talán meg se voltak döglölve, hanem az az asszony megverte őket a szemivel. No mer hát nagy kutyák ezek a slájeros dámak!

Az persze nem jutott eszébe Ködmön uramnak, hogy a malacok csak meg voltak gémberevedve. Megfáztak szegénykék, amint az a ténsasszony a hideg reggeli levegőn a kezében tartotta őket s hogy a meleg zsákban összebujva s kimelegedve újra föl-éledtek.

— **(A róm. kath. népiskolák-)** és tanítókra vonatkozó rendszabályok gyűjteményét most küldözi szét az egyházmegyei hatóság. A vaskos füzet tartalma a következő: A róm. kath. tanhatóság szervezete általában. Az iskolai főtanács szervezete és hatásköre. Az egyházi tanfelügyelők jog- és hatásköre. A segédtanfelügyelő. Az iskolalátogatók és kerületi szakfelügyelők. Az iskolaszék megalakítása teendői, tisztviselői. A plebanosnak, mint iskolaszéki elnöknek jogai és kötelességei. A tanítók minősítése és alkalmazása. A tanítók szolgálati működése. Az iskolai rend és fegyelem tartására vonatkozó szabályok. A fegyelmi eljárás.

(Mégfagyott tanító) Mendlik Mihály zalamegyei, gelénházi tanító Mendlik Ágoston volt belvárosi apát-plebános fivére, ki egy időben belvárosi népiskolánkban is tanítókodott, e hó 7-én azzal a szándékkal ment Zala-Egerszegre, hogy még az nap vissza is fog menni falujába. A délutáni órákban el is indult hazafelé. Minthogy azonban még más nap sem érkezett haza, hozzátartozói aggódni kezdtek hosszas elmaradása miatt, annyival is inkább, mert egész idő alatt óriási hózivatar dühöngött. Elindultak tehát keresésére, de minden kutatás eredménytelen maradt. Most azonban a hó olvadása után, — mint lapunknak írják, — a gelénházi falu végén megtalálták holttestét. Minden jel arra mutat, hogy a szerencsétlen ember annyira kimerült, hogy nem bírt a még csak 10 pernyi távolságra fekvő taluba bemenni, s ott fagyott meg a falu végén. A hó annyira betemette, hogy reá nem akadhattak. Temetése tegnapelőtt ment vegbe nagy részvét mellett.

Midőn a nagyközönség figyelmét Ungváry László ceglédi hírneves gyümölcsfa-iskolájának mai számunkban közzé tett hirdetésére felhívók, különösen kiemeltük, hogy nevezetnül a százezrekre menő mindenféle nemes esmetén felül még mintegy 1500.000 drb. 1—2—3 éves gyümölcsfa vadonc van eladásra készen még pedig: körte, alma, birs, doncin, paradicsom, szilva, prunus-myrobolana, Saint Suisen, besztercezi-szilva, eper, sajmeggy, sárga-barack, mandula és kökényből.

TÁVIRATAI

— **Református státusgyűlés.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bánffy báró az idén már nem találta oly fontosnak az erdélyi református státusgyűlést, mint tavaly, a mikor Kossuth temetése elől erre a gyűlésre szökött elnökölni; az idén Bécsbe kellett mennie, a mi persze sokkal fontosabb a státusgyűlésnél, miért is helyette Bethlen Gábor gróf elnökölt a ma megnyitott erdélyi ref. státusgyűlésen. Bethlen megnyitó beszédében jelezte, hogy egyházi téren sok helyen durva kezekkel próbálják felkorbácsolni a vallási fanatizmust, de Erdélyben, hol a vallásfelekezeti béke a legszilárdabb alapokon nyugszik, ilyféle kísérleteket nem is mernek megkockáztatni.

— **Róma beszélni fog.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Rómából jelentik: A pápa a f. hó 18-án megtartandó titkos konzisztóriumában fontos politikai nyilatkozatokat fog tenni, mely alkalommal kiterjeszkedik a magyar házassági jogra is.

— **Bányarobbanás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Troppau melletti Albrecht főherceg-féle Hohenegger tárnában ma robbanás történt. A lent dolgozó 280 munkás közül eddig 80 sebesültet huztak föl.

— **Dinsztlik és Rüstowok spanyol kiadásban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Madridban a „Globo” című lap szerkesztőségét 300 katonatiszt formális ostom alá vette és az épületbe behatolva, a csendesesen dolgozó főszerkesztőt és két munkatársát megsebesítették.

Felelbiteli ügyek a pécsi kir. törvényszéknél.

Március hó 26.

1. Dollinger János — özv. Schlepp Józsefné d. e. 9 óra.
2. Babocsay Ignác — Nagy Ferenc d. e. 9 1/2 óra.
3. Blachier Caesar — Krisztián József és társa d. e. 10 1/2 óra.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1895. évi március 16. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Buza 5.90—6.10; kétszeres 5.60—5.70; rozs 5.60—5.70 árpa 6.80—7; zab 6.30—6.40; búkköny 8.20—8.50; kukorica 6.90—7; szalma 3.50—3.70; szalma 2.50.

Gnátal: gyenge, mintegy 180 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos SAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő PLEININGER FERENC.

TAIZS JÓZSEF kiadó.

Ezen Horgony-Pain-Expeller néven is ismert, igazán népszerű házszer most már 25 év óta legjobb fájdalomcsillapító be-dörzsölésnek fenevesen bebizonyult közvény, országon, tagszaggatásánál stb. né. A föld összes országában nagy elterjedést és biztos hatást kiváltott minden oldalról oly elismerést talált, hogy minden betegnek joggal ajánlható.

A TINGT. CAPSICI COMPOS. (HORGONY-PAIN-EXPELLER)

kímálósá állását a fájdalomcsillapító bedörzsölések között diadalmasan megtartotta, különféle felbujtás és utánzatok dacára, ez bizonyára a legjobb bizonyíték arra nézve, hogy a közönség igen jól meg tudja különböztetni a jót a rossztól.

Hogy értéketlen utánzatot ne kapjunk, bevérsáris alkalmával védjünk, a vérös horgonyra figyelmeztető és minden ügy ezen jogynélkül, mint nem valódi vásztautalítandó. A gyógyszerárakban kapható 40 kr. 70 kr. vagy 1 frt. 20 kr.nyi árban üvegekenty; Buda-Pesten **Tószék József** gyógyszerésznél.

Érdemes megemlíteni, hogy Pesten, Budapestban, Thüroviaiban

TINGT. CAPSICI COMP.

ZEGLEDI HIRNEVES GYÜMÖLCSFA-ISKOLA

95. HÓLDAS

QUINQUAGINTA

ASZLÓ

300000 NEMES 300000 SZEMES 2300000 VADONC

SEMESTEL

ISKOLAI KAPRÉGEZÉKE MEGETEINT

Üzletem teljes átalakítása végett
nagy áruraktáromat
 mélyen leszállított árakban

árusítom el.

Tisztelettel

RAAB GÁBOR

Pécsett, Király-utca, „Hajó”-szálloda.

A tavaszi idényre következő czikkeket emelem ki:

Férfi és fiu-ingek, gallérok, kézelők, férfi-alsónadrágok. Legujabb nyak-
 kendők, férfi-czipók, esernyők, sétabotok, zsebkendők, nadrágtartók,
 férfi-, női- és gyermek-harisnyák, Jäger alsóruhák, szövött selyem- és
 czérna-keзtyük, női- és gyermek-kötények, mellfüzők (mieder), illat-
 szerek, rizsporok (puder), gyermekruhák és sapkák, vászon, congres
 és smyrna kézimunkák, kötőpamutok, himzett csikok, csipkék,
 szalagok és többféle ruhadiszek és ruhabélések.

750 frtot jövedelmező

bérház

olcsón és kedvező feltételek mellett szabad kézből
 eladó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Butorok.

Stilszerű új hálószooba-berendezés
 matt diófából eladó.

Czim a kiadóhivatalban.

Hirdetések jutányos áron
 vétetnek föl kiadóhiva-
 talunkban.

Üzlet-megnyitás.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy Pécsett, király-utca, Bazár épület udvari helyiségében
 a gazdák tejcsarnoka szomszédságában

ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. udvari férfi- és gyermekruha gyár pécsi raktára
 czég alatt

kész férfi- és gyermekruha üzletet
 nyitottam.

Nagy választéku raktárt tartok legdivatosabb kiállítású kész férfi és gyermek ruhákban rendkívül olcsó áron.
 Mérték szerint megrendeléseket elfogadok és azt legrövidebb idő alatt pontosan eszközölöm.
 Minél számosabb látogatást kér

tisztelettel

SCHMITZ SOMA.

a Zentler-féle cs. és kir. szab. udvari férfi és gyermekruha gyár pécsi üzletvezetője.